

en Embedsbolig som den kommanderende General i Kjøbenhavn eller Chefen for Drlogsværftet. En saadan Embedsbolig er nu ikke til Disposition, og da dog Admiralsens Lønning ingenlunde er saadan, at han kan staffe sig en Bolig, passende til Repræsentation ligeoverfor Udlændinge, vilde det være meget ønskeligt, om den foreslaaede Bevilling kunde blive vedtagen. Da den ærede Driftsfører imidlertid har sat dette Spørgsmaal i Forbindelse med Revisionen af Lønningsloven, maa jeg indrømme, at jeg ikke har meget Haab derom. Smidlertid vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at man ikke altid har været saa konsekvent med Hensyn til saadanne Punkter (Berg: Nei! desværre). Ja, jeg siger nu desbedre. For nogle Aar siden bevilgede man saaledes nogle højt nødvendige Repræsentationsudgifter til Admiralen, men i god Konsekvents dermed maa han ogsaa have et Lokale, hvori der kan repræsenteres. — Det næste Ændringsforslag angaar Forhøielsen af Honoraret til de militære Lærere. Det gjør mig ondt, at Udvalget iaar modsetter sig dette Forslag. Lønningen for de militære Lærere er ikke mere end 166 $\frac{2}{3}$ Ore eller i gamle Penge 5 Mk. pr. Time, og det er en overordentlig ringe Løn, naar der tages Hensyn til, at det langtfra er Betaling for en enkelt Time. Thi det er sædvanlig kun en kort Tid, de Paagjældende ere Lærere, og de ere nøbte til at sætte sig ind en i hel Del Ting, saa at de naturligt til Udarbejdelse af een Times Foredrag bruge mange Timer hjemme. I Erkjendelsen deraf er ogsaa Lærerhonoraret ved Hærens Officersskole sat efter en ganske anden Maalestok, og der kunde derfor være rimelig Grund til ogsaa at forhøje det for de militære Lærere ved Søofficersskolen. Da Udvalget imidlertid har været enigt om at negte Forhøielsen, kan jeg jo ikke have synderligt Haab, og jeg ansøjer dette mere i Haab om, at det en anden Gang skal lykkes at erholde Tillæget. — Ændringsforslaget under Nr. 129 er stillet af mig og tiltraadt af Udvalget, og jeg skal ikke opholde mig derved. — Den Post, der foreslaas negtet under Nr. 130, maa staa og falde, men sandsynligvis falde, med en Post, der findes paa Krigsministeriets Budget. — Forslaget under Nr. 131 er jo ogsaa en Gjenganger, et Par Aar gammel. Den paagjældende Post gaar ud paa en Bevilling til en overordentlig rimelig Anskaffelse til det værnepligtige Mandsskabs Beklædning, saaledes at man i Tilfælde af en almindelig Udrustning af Flaaden vilde have Beklædning til Mandsskabet, og ikke var nødt til at sende det ud i en saadan Tilstand som dem, som maaste ældre Medlemmer af Folkethinget kunne erindre, der have set Folk af Flaadens Besætning paa Gaden, da Krigen udbrød i 1848. Det var ikke noget skjønt Syn; men man vil maaske kunne komme til at se det Samme ved en ny udbrydende Krig, idet der kun havdes Beklædningsgjenstande til 1,600 Mand, imedens der til en almindelig Udrustning

skal bruges 5,000. De fleste af disse Beklædningsgjenstande ere ikke i Handelen i Kjøbenhavn, saa at der skal Tid til at staffe dem tilveie. — Ændringsforslaget under Nr. 132 er kun et ganske lille Forslag. Der har i en Række af Aar været opført og bevilget 10,000 Kr. til usforubsete Udgifter for Marineministeriet, og deraf er altid blevet afholdt de Honorarer, der gives een Gang for alle for enkelte, bestemte Arbejder, idet Marineministeriet ikke har nogen anden Konto til saadanne Honorarers Afholdelse. Nu er det gaaet saaledes, at man har fundet Anledning til, da man i eet Aar havde givet et saadant Honorar, saa ogsaa at give samme det næste, og jeg tror endog saa, at det blev givet det tredje Aar, fordi en Mand havde faaet overdraget et meget betydeligt Arbejde. Det har altsaa i 3 Aar været afholdt paa denne Konto: usforubsete Udgifter. Man fandt det naturligtvis urigtigt fremdeles at opføre et Honorar, om hvilket man efterhaanden maatte erkjende, at det var meget ønskeligt, at det blev givet fortløbende paa denne Konto for usforubsete Udgifter, og det førtes derfor over paa en anden Konto. Det er ogsaa nu Udvalget gaaet ind paa, at denne Bevilling gives paa en anden Konto; men saa have de taget de 600 Kr. bort fra Kontoen for de usforubsete Udgifter. Dette synes mig imidlertid urimeligt; thi paa den Maade kan denne Konto snart blive helt borte. Over Gang et Honorar ophører, kan man sige: Nu ligger det ikke denne Konto til Byrde, og saa stryger man et tilsvarende Beløb paa denne. Paa den Maade vil der neppe være ret Meget tilbage af denne Konto om nogle Aar. — Det glæder mig at høre idag, at Ændringsforslaget under Nr. 133 er taget tilbage, saaledes at der dog er Udset til, at Grenaa Løbseri kan faae et Dødsstøt. — De to næstsidste Ændringsforslag angaa Negtelse af næstfede Bevillinger til nye Fyranlæg. Uagtet jeg vedblivende maa fastholde, at de ere af meget stor Vigtighed, og jeg ikke tvivler om, at de ville komme til Udførelse, naar andre Arbejder ere færdige, kan jeg dog af Hensyn til de — jeg indrømmer det — betydelige Summer, der ere bevilgede til Fyrvæsenet i de senere Aar, ikke gjøre nogen væsentlig Modstand imod disse Forslag. Det Første angaar et Fyranlæg paa Sjællands Beskift mellem Hantholm og Bøbjerg og er overordentlig ønskeligt, idet det ellers meget let kan hændes, at Skibe, der komme der fra Nordvest og ønske at anduue Hantholm, komme for østlig, saa at de ikke kunne se, hvor de ere, og derfor løbe indimellem Hantholm og Bøbjerg. Det er den mørke Næt, som er mellem disse to Steder, der skulde oplyses ved dette Fyranlæg. Det andet Forslag angaar en Bevilling til en meget ønskelig Ombygning af Anholt Fyr, en Bevilling, der allerede blev stærkt anbefalet af den Kommission der var nedsat i 1840. Jeg kan imidlertid gaa ind paa Negtelsen, navnlig hvis jeg kan finde